

54^e Jaargang

Donderdag 2 mei 2019

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd Sprekend verleden

Het wonder van de Levendmaking

“Mensenkind, zullen deze beenderen levend worden?” (Ezech.37:3)

Onze begraafplaatsen zien er doorgaans vredig en goed onderhouden uit. Het lijken wel parken te zijn. In Duitsland maakt men daar nog veel meer werk van dan bij ons.

Toch mag het ons niet ontgaan dat er op een begraafplaats een vreselijk proces plaats vindt. Het is metterdaad en terecht wel de groeve der vertering genoemd. In het gezicht dat Ezechiël ziet, gaat het om zo'n begraafplaats, maar dan zonder enige bewerking en sier, zonder enige verzachtende omstandigheid.

Hij ziet een massa beenderen; ze liggen allemaal door elkaar heen. Het moet een verschrikkelijk gezicht geweest zijn. De vallei die hij ziet, is één groot open graf. Hij vermeldt erbij dat deze beenderen ook zeer dor waren. Zulke massagraven treft men tegenwoordig wel aan in landen als Bosnië.

Hoe gruwelijk wordt hier het beeld getekend van een diep ellendig volk. Het is al ontbinding en bederf dat de klok slaat. Denk eens aan uw (sterke) lichaam, misschien gezond en welvarend. Het is zó ernstig door de zonde aangetast.

Het is de Heere, Die hem dit gezicht toont. En Hij stelt daarbij de onmogelijke vraag: “Mensenkind, zullen deze beenderen levend worden?”

Dat is me toch een vraag!

Natuurlijk kan dat niet, zo zouden wij geneigd zijn te zeggen. Maar dat zegt de profeet niet. Hij legt de zaak liever in Gods handen, want hij zegt: “Heere Heere, Gij weet het!”

Dat is een heel mooi antwoord. Een geloofswoord. Want zonder geloof bezien, kan dat nooit. Deze beenderen beelden de situatie van het volk uit. Zo ellendig is het met het volk gesteld, ook al leeft het volk nog wel. Men kan leven en toch zo dood zijn.

Het volk klaagt: “Onze beenderen zijn verdord en onze verwachting is verloren, wij zijn afgesneden” (vers 11). Daarmee wil het volk uitspreken dat ze niet anders dan de ondergang zien komen, nu het in Babel verblijft, onder het oordeel Gods.

Ezechiël nu krijgt een vreemde opdracht. Hij moet gaan profeteren. “Gij dorre beenderen, hoort des Heeren woord”. En dat woord van de Heere aan hun adres luidt dat Hij de geest zal brengen in hen en dat ze levend zullen worden. Zo gebeurt dan ook. De losse en chaotische beenderen worden lichamen.

Maar..., er was geen geest in. Wel orde, wel schijnbaar leven, maar geen echt leven. De mensen lijken te slapen.

Daarom een tweede fase in de profetie. “Gij Geest, kom aan en blaas in deze gedoden opdat zij levend

worden”. En nu gebeurt ook dit. Zij worden levend. Ze staan op hun voeten, een grote menigte.

Het gebeurt in twee geleidingen.

Eerst de geest en daarna de Geest. Het eerste brengt orde, maar geen leven. Het tweede doet het echte leven ontstaan.

Aan het eerste hebben we niet genoeg. Het is niet voldoende als we kerkelijk en dogmatisch zuiver leven. Ook zelfs niet dat we als een rijke jongeling kunnen verklaren dat we het houden met de orde van de wet. Het is wel een stap in de goede richting. Alleen de Heilige Geest kan het echte leven geven. Dat echte leven vloeit voort vanuit de opstanding van Christus. Hij bracht leven in de dood. Hij werd opgewekt uit het zondegraf en met Hem komt de hele kerk op haar voeten te staan. Dan leven ze echt, door dat geloof in Hem. Hij verklaart en belooft: Ik leef en gij zult leven.

Hoe kunnen deze dingen bij ons geschieden?

Er is sprake van twee bevelen. Eerst moeten de beenderen horen. Maar dat kan toch nooit? Zeker wel, als de levende God spreekt. Zijn Woord is een levend zaad. U kunt en wilt niet horen, maar als de Heere spreekt, verwekt Hij Zelf het vermogen om Hem te gehoorzamen. Hoort u Hem spreken? Hoort u de Heere Jezus roepen tot een dode Lazarus: Kom uit? Hoort u niet dat uw naam genoemd wordt en dat de Heere ook u tot het leven roept?

U bent er ernstig aan toe, als u nog leeft buiten Christus. U mist alle fleur, alle leven, alle heerlijkheid, alle blijdschap. U verkeert feitelijk in de greep van de dood. Uw redding lijkt volkomen onmogelijk. Zo hebben velen dat ook ervaren: het kon nooit!

Maar de Heere spreekt. En dat moet Ezechiël doen. Gij Geest, kom aan....

Dan ontstaat het volle leven. Dus zonder de Geest van Christus kan het niet. Ook u wordt vermaand te roepen om die Geest, om die opstanding van de Heere Jezus Christus in uw leven.

Wat nooit kan, kan toch, door de opstanding van Christus. In Hem is het graf van heel Gods volk geopend en is de Kerk uit het graf opgekomen om eeuwig te leven voor de Heere en Zijn eer. Nu vangt het nieuwe leven aan. Het nieuwe leven, tot in eeuwigheid. Ook voor u?

Ds. P. Roos

Bloed van onschuldigen

De vele terreuraanslagen van de laatste tientallen jaren hebben duizenden levens geëist. In de meeste gevallen waren het onschuldige voorbijgangers. Mensen die in Bagdad op de markt inkopen deden en getroffen werden door een bomaanslag. Of -kort geleden in Utrecht- die in de tram op weg waren naar hun werk en zonder aanzien des persoons werden doodgeschoten. Terroristen bekommeren zich er niet om wie zij doden. Als zij maar kunnen doden. Hoe zit dat eigenlijk met Simson en die dertig mannen uit Askelon? Was hij ook een terrorist die onschuldig bloed vergoot?

Nadat het raadsel door de Filistijnen geraden is, staat Simson in zijn hemd. Zijn metgezellen lachen hem vierkant uit. En Simson maakt nog een schampere opmerking over hun bedrog, maar hij moet wel gaan betalen. Dat was immers de afspraak. En dan gaat hij naar Askelon, één van de vijf belangrijkste Filistijnse steden. Hij ziet daar een groep aanzienlijke mensen. Misschien wel een bruiloftsstoet of een begrafenisstoet. In ieder geval, die mensen hebben hun mooiste kleren aan. En Simson valt ze aan en doodt dertig mannen. Hij trekt ze hun kleding uit en brengt die naar zijn dertig metgezellen die het raadsel geraden hadden. Boos gaat hij vervolgens terug naar huis. Hij wil voorlopig niks meer met de Filistijnen te maken hebben. En we lezen in vers 20 dat zijn bruid tot vrouw wordt gegeven aan één van de feestgangers. Zo eindigt dit onbezonnen huwelijk van Simson.

Als je dit allemaal zo op je laat inwerken, rijzen er toch wel een aantal vragen, of niet? Het zal ook niet de laatste vraag zijn, die we bij een aantal van Simsons daden kunnen stellen. Mocht Simson dit nu eigenlijk wel zo doen? Dertig onschuldige en nietsvermoedende mensen doden alleen om hun kleding? Vergelijk dat nu eens met die aanval in Utrecht, waar vier volstrekt willekeurige mensen werden doodgeschoten door de Turkse terrorist

Gökmen Tanis. Dat is toch vreselijk? Was het niet misdadig wat Simson in Askelon deed?

Nee. Want we moeten een aantal dingen bedenken. Ten eerste is Simson geen terrorist, maar hij is richter. Door God geroepen en gezonden. Hij moet Israël beginnen te verlossen van de Filistijnse overheerser. Die hebben de aanval gekozen. Zij hebben als eerste onschuldige slachtoffers gemaakt onder de Joodse bevolking. En deze Filistijnen verstaan slechts één taal. Die van geweld. Simson zou in zijn missie niet geslaagd zijn als hij de weg van de diplomatie was gegaan, van onderhandelen en compromissen. Simson moest strijden. Hij was geen terrorist, maar verzetstrijder. Hij verdient geen straf, maar de Militaire Willemsorde!

Daarbij weten we ook niet precies hoe deze confrontatie met de Askelonieten is verlopen. Waren het wel nietsvermoedende en onschuldige voorbijgangers? Of was het misschien een legerpatrouille die Simson aanviel? We lezen het niet, maar te ontkennen valt het ook niet. In ieder geval zijn het bezetters geweest, die rijk geworden zijn van de ellende van het volk Israël. En Simson had alle recht om de bezetter aan te vallen. Bovendien wordt hij hier gedreven door Gods Geest. In Wie geen onrecht is. Hij is de volmaakte Heilige. Hij zal nooit onschuldige mensen straffen. Hij zet nooit aan tot geweld tegen weerloze mensen. Simson wordt door de Geest gedreven. Hij krijgt kracht van Boven. En daarin krijgt hij ook Gods goedkeuring voor wat hij doet. En tenslotte moeten we bedenken dat het hier niet om zomaar een geschiedenis gaat. Het is heilsgeschiedenis. De geschiedenis die de Heere gaat met Zijn volk waaruit de grote Richter en Verlosser geboren zou worden. Alles staat in het teken van Christus Die Zijn schaduw ook in deze geschiedenis vooruit werpt.

Christus is gekomen om een ellendig en arm volk te verlossen van de doodsvijanden. En die vijanden manifesteren zich in allerlei gedaanten. Ook in de gedaanten van aanzienlijke mensen. Popsterren, filmsterren, voetbalsterren, politici en wetenschappers, die anti-christelijk zijn en dat op allerlei manieren laten horen en zien. Christus is de strijd aangegaan met de duivel en zijn geesten. Met de wereld en haar begeerlijkheden. En wij kunnen daar dan ook geen vrede mee sluiten. Nog minder mogen wij met hen meedoen. Aan welke kant sta jij?

Ds. M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl

Richteren 14:19

Toen werd de Geest des HEEREN vaardig over hem, en hij ging af naar de Askelonieten en sloeg van hen dertig man.

Geestelijk leven blijft niet beperkt tot standaarduitdrukkingen of standaardopmerkingen. Geestelijk leven ontstaat door Woord en Geest. Het blijkt in Godskennis, zelfkennis en Christuskennis. Kennis van de Heilige Geest. Het ontplooit zich in levenskennis, kennis van satan en wereld. Die levenskennis neemt niet af. Vermeerdert, verdiept en verzekert. Opvallend is dat daardoor de roem in Gods deugden toeneemt. Die deugden zijn eigenschappen van God. In die deugden spreekt en schittert het hart van God. Het hart van God in en door Jezus Christus de Heere. En mede daardoor wordt levenstroost versterkt op de weg door het leven. Het bewerkt zelfs het goedsmoeds te zijn in levensgevaar. Goedsmoeds is een woord wat door de Heere Zelf wordt gebruikt. En dat woord is een hart onder de riem. Treffend is het gebruikte woord. Weten we als ambtsdragers en bijzonder als predikanten ervan? Welk een les leerde Jezus Zijn discipelen in de stormnacht. Matth. 14. Rustig wandelde Jezus over de woeste baren richting het schip gevuld met Zijn vreesachtige discipelen. De verschijning van Jezus deed de discipelen uitroepen: het is een spooksel. Maar Jezus sprak terstond sterkend: Zijt goedsmoeds. Ik ben het, vreest niet. Zo spreekt Jezus nog in stormnachten. Paulus, als dienaar van Jezus, kon openlijk belijden toen het zeegrav dreigde: zijt goedsmoeds, mensen, want ik geloof God dat het alsoo zijn zal gelijkerwijs het mij gezegd is (Hand. 27:25). Het goedsmoeds zijn nam bij Paulus niet af. Het goedsmoeds zijn werd door de Heere, de getrouwe God, zelfs versterkt. Schipbreuk dreigde. Onveranderd bleef het klimaat. Maar de aansporing klonk om te eten. Het is nodig en nuttig. Want niemand van u zal een haar van het hoofd vallen (Hand. 27:34). Eten is noodzakelijk. Want

De doorgang van het Evangelie -12

krachtsinspanning wacht. Paulus neemt het brood en dankt God in aller tegenwoordigheid en eet. Welk een effect heeft het. Allen werden goedsmoeds en aten. Hand. 27:34-36. Op Gods spreken, met Gods spreken, ging het door de stormnacht heen naar de oever. Paulus' gezindheid en zijn meelevendheid, zijn onder alle omstandigheden gebleven. Bijzonder werd het gehoord, bemerkt, in zijn moeilijke tijden. Gevangenisleven valt niet mee en soms moeten leven onder doodsb bedreiging. Af en toe hield Paulus zelf rekening met de mogelijkheid van sterven. Maar waar hij ook was, onder welke omstandigheden hij ook moest verkeren, zijn geloofsvertrouwen taande niet. Het gebed om te ontvangen wat nodig was verminderde niet. Het gebedsleven was soms heel sterk en indringend. Paulus zal zeker gebeden hebben om bewaard te worden voor zelfmedelijden. Dat gebed mag vandaag niet ontbreken. Tegen getrouwheid, standvastigheid en dienstvaardigheid komt veel op. Het bewerken van slapheid en ja- knikken wordt aangetroffen, met de klacht: och ja, het is het werk van de satan. Laten we toch ten eerste letten op de getrouwe Hogepriester Jezus Christus en daarna ook op 's Heeren knecht Paulus. Die ging in het voetspoor van zijn Meester. Opvallend is dat er in elke gevangenisperiode van Paulus er een open deur was voor contact met allerlei personen. Bijzonder had Paulus contact met medewerkers in en voor het Koninkrijk Gods. Paulus heeft niet als een solist gewerkt; Paulus zag in dat voor het werk van de prediking en voor dienstwerk medewerkers nodig waren. De inschakeling van medewerkers was er vanaf de eerste zendingsreis. Tijdens de gevangenschappen van Paulus was het werk van medewerkers zeer belangrijk en noodzakelijk. De medewerkers dienden ook als verbindingspersonen met de ontstane gemeenten en werden predikers in nieuwe gebieden. Paulus vernam het reilen en zeilen. Via de medewerkers had de gevangene Paulus contact met de gemeente en het evangelisatiewerk. Intensief bleef Paulus ook via de medewerkers tot de gemeenten spreken en voor de

gemeenten zorgen. Het wel en wee ging hem ter harte. Een voorbeeld. Van Epafroditus hoorde Paulus wat er leefde in de gemeente van Filippi. Zorg was er. Hoe zal het gaan met hun geliefde Paulus. Wordt hij slechts op voorwaarde van zwijgplicht vrijgelaten? Hoe zal het gaan met de evangelieverkondiging. Er zijn sombere gedachten en gesprekken. Via Epafroditus hoort Paulus het een en ander. Het contact met Epafroditus doet Paulus goed. In de brief aan de Filippenzen schrijft Paulus als hij het heeft over Epafroditus: mijn broeder, medearbeider en medestrijder, Filipp. 2:25. Die werkelijkheden zijn bijzonder vandaag van belang en betekenis in het kerkelijk leven. Er wordt lauweheid, zelfs slapen bemerkt. Het gaat zoals het gaat. Het gaat vandaag bijzonder om het Woord Gods. Theologisch, liturgisch en ethisch. Paulus werd gedrongen en geleid door de Heilige Geest een brief aan Filippi te schrijven. Herderlijk onderwijzend. Moedgevend. In zijn eerste hoofdstuk straalt uit wat Paulus beoogt. Wat van belang is voor de gemeente en zo voor de verbreiding van het Evangelie, geeft hij door. Wonderlijk maar waar. Het zitten achter slot en grendel was niet nadelig voor de voortgang van het Evangelie. De evangelieverbreiding. Juist het tegendeel wordt bemerkt. Het werk voor Gods Koninkrijk gaat door. Het heeft zelfs effect. Mijn banden in Christus zijn openbaar geworden in het ganse rechthuis en aan alle anderen (Filipp. 1:13). Het gesprek met Paulus, het getuigen van Paulus, deed veel bij overheidspersonen en anderen. Men kwam tot de overtuiging dat Paulus geboeid was en zo gevangen zat om de naam van Jezus Christus. Men had te doen met een christen en niet met een kwaaddoener of oproerkaaier. Zo werd ook buiten de gevangenis over Paulus gesproken. Er gebeurde nog meer. Door het gebeuren in de gevangenis werd de broederkring angevuurd. De triomftocht van het heilig Evangelie ging door. Ook onder ons. Willen we meewerken? Het is genade steenzetter te mogen zijn voor het Godsgebouw. Denk aan Psalm 89:1 (berijmd): ik weet enz.

De Emmaüsgangers.

Lukas 24:19-24

Een Profeet

De Emmaüsgangers behoorden tot de bredere discipelkring van de Zaligmaker. Zij waren onderweg van Jeruzalem naar Emmaüs. Zij spraken met elkaar over datgene wat er gebeurd was met Jezus. Terwijl zij met elkaar spraken kwam Jezus bij hen en ging met hen. Hun ogen werden gehouden dat zij Hem niet kenden. Maar de Heere zal Zich aan hen gaan bekendmaken. Hij vroeg hen waarom zij bedroefd waren. Hij vroeg hen ook waarover zij spraken. Jezus wil uit hun eigen mond horen wat hen bezig houdt. Zo wil de Heere ook dat wij Hem bekendmaken waarover wij bedroefd zijn. Doet u dat ook?

De Emmaüsgangers spraken over Jezus de Nazarener, Welke een Profeet was krachtig in werken en woorden, voor God en al het volk. God had Hem gezonden. Vele wonderen had Hij gedaan. Doven konden weer horen, blinden konden weer zien, kreupelen konden weer lopen, stommen konden weer spreken en doden werden opgewekt. Hij was ook krachtig in woorden. Hij sprak heel anders dan de farizeeën en schriftgeleerden. Niemand had ooit zo gesproken als Hij.

Hoop

De Emmaüsgangers hoopten dat Jezus zou verlossen van de gehate Romeinen. Zij dachten aan een tweede David of Salomo. Zij meenden dat Jezus zou bevrijden van de Romeinse onderdrukking. Maar Jezus was ter dood veroordeeld door de overpriesters en oversten. Hij was de kruisdood gestorven. Daarmee was de hoop van de Emmaüsgangers vergaan. Zij spraken het uit 'En wij hoopten, dat Hij Degene was Degene Die Israël verlossen zou.'

De Emmaüsgangers vertelden ook dat vroeg in de morgen er enige vrouwen naar het graf waren gegaan om het lichaam van Jezus te balsemen. 'En Zijn lichaam niet vindende, kwamen zij en zeiden, dat zij ook een gezicht van engelen gezien hadden, die zeggen dat Hij leeft.' Engelen hadden hen verzekerd dat Hij niet meer dood was, maar levend was geworden. Anderen gingen ook naar het graf en troffen het ook leeg aan, net als de vrouwen.

Geestelijke flauwte

In zijn toepassing spreekt Beukelman over Gods kinderen die iets beleven wat lijkt op de ondervinding van de Emmaüsgangers. Bij de Emmaüsgangers was weinig kennis, hun geloof was klein en hun hoop zwak. Maar toch waren ergeloofswerkzaamheden. Beukelman schrijft "Het gebeurt menigmaal met de begunadigden, dat zij vallen in een geestelijke flauwte, zodat zij nabij de dood zijn, en men nauwelijks onderscheid in hen merkt en wel vragen moet of zij leven dan of zij dood zijn? Evenwel het zaad Gods blijft in hen, dat niet vruchteloos kan blijven, maar altoos enige werking

heeft." Hoewel Jezus door de overpriesters als een godslasteraar was veroordeeld en aan het kruis was genageld, spraken de Emmaüsgangers met achting en eerbied over Hem als een Profeet krachtig in werken en woorden. Het wordt onderstreept wat wij lezen in 1 Petrus 2:7 'U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.' Het kan bij Gods kinderen bestreden worden dat zij deel hebben aan Jezus. Zij zijn te klein, te gering en te onwaardig voor die genade. Beukelman schrijft: "Zulke wormen, zulke mieren, die eeuwig verdienen door de Goddelijke voeten vertreden te worden, en het is: vanwaar komt mij dit, dat mijn HEERE de Koning zo gunstig naar mij komt omzien?"

Hoe is het persoonlijk gesteld?

De Emmaüsgangers spraken graag over Jezus en hoorden graag over Hem spreken. "Zo is een gelovige ziel gaarne daar, waar zij weet, dat van Jezus gesproken wordt. Alle andere gesprekken verliezen daarbij hun kracht, zij zijn laf voor haar, als Jezus daarin niet gemeld wordt en zij zijn als het wit van een ei zonder zout." Mag u zich hierin herkennen? Waar hoort u graag over spreken en over wie spreekt u graag? De harten van de Emmaüsgangers waren vol van Jezus. Al is Gods kind nog zo zwak in zichzelf, dat verstaat hij.

Beukelman spreekt over mensen die zich uitgeven voor wel gefundeerde christenen. Maar zij zijn ingenomen met de dingen van de wereld. Zij spreken niet graag over Jezus en horen niet graag over Hem spreken. Het hart is vervuld van de dingen van deze wereld. Er is geen liefde in hun hart tot Jezus. "En hoe kunnen dezulken zich dan nog uitgeven voor liefhebbers van Jezus?" Geliefde lezers, onderzoek u zelf hoe het met u is gesteld.

Als Christus te weinig aanwezig is in de mond en in het hart, dan is er sprake van verval. Beukelman schrijft dat er weinig over Jezus gesproken wordt. Hij roept op zich daarvan te bekeren. Er moet geen vuile rede of ijdel geklap uit de mond voortkomen. Daardoor treedt verval in. Het gesprek moet ook niet altijd over huiselijke en burgerlijke zaken gaan. Geestelijke, hemelse en Goddelijke zaken dienen bovenaan te staan. Hoe is het onder ons?

Toen de nood bij de Emmaüsgangers op het hoogst was, ging Jezus Zich aan hen bekendmaken. Dit laat ons zien dat Gods kinderen op Gods tijd vertroost worden.

Ds. A. van Heteren

GENERALE SYNODE

Vanwege de actualiteit wil ik in dit artikel enige lijnen doorgeven uit een preek, die Prof. Kremer hield in een bidstond voor de toen te houden Generale Synode. We zien dat er Bijbelse instructies bestaan die voor alle tijden gelden. Het kan ook nuttig zijn voor die broeders die afgevaardigd werden naar de a.s. GS.

“Zie dan toe, dat jij het maakt naar het voorbeeld, hetwelk u op de berg getoond is” (Ex. 25:40). Dat is de tekst van de preek.

U begrijpt dat het gaat over de bouw van de tabernakel. Mozes heeft op de berg uit Gods eigen mond toen de voorschriften aangaande de tabernakel vernomen. De Heere toonde Mozes het model; dat model is ook voor ons norm en wet. Ook gawe en belofte. Dat model is af; zo heeft Mozes het gezien. Er wordt niets overgelaten aan de mens ter aanvulling en invulling. Het gaat bij de kerk van toen om een tent; Israël woonde ook in tenten in de woestijn. De Heere gaat daarin mee met het reizende volk door de woestijn.

Het voorbeeld is belofte, maar tegelijk ook eis (zie toe). Gods werk en ons werk vloeien ineen: de Heere gaf het voorbeeld, Israël moet het maken (maakt). Hoe mooi en duidelijk wordt hier een inzicht gegeven in het eenzijdige Godswerk, terwijl dat niet buiten de mens en zijn arbeid omgaat.

Er liggen in deze preek diep geestelijke trekken. Dat blijkt uit het volgende. Het maken en bouwen is geen gemakkelijke opdracht. “Op de berg menen we deze waarschuwing niet nodig te hebben. We staan dan ver boven de moeilijkheden. De Heere heeft maar te spreken en wij zullen doen. Straks verstaan we echter dat dit “zie toe” berekend is op een harde werkelijkheid”. Zo wordt het nog steeds geleerd. Als de Heere nabij is, gaat alles vanzelf. Maar beneden in de woestijn komen de moeilijkheden van alle kanten op ons af. “Hoe pijnlijk blijkt daarbij straks het onderscheid tussen het zien op de berg en het arbeiden in de vlakte”. Wat ligt er veel in de weg aan moeilijkheden en vragen als we de harde werkelijkheid vergelijken met het verheven voorbeeld. Daartoe is veel geloof nodig.

Als de bouw begint, komen de bezwaren. Vanuit het eigen hart. “Hoe gemakkelijk komt er verslapping vanuit het eigen bestaan. We zijn geneigd toe te geven aan gemakzucht en eigen gedachten. Eerst niet, dan zijn we heel precies. Omwille van de eenheid met anderen, vanwege de toegeeflijkheid zijn we geneigd concessies te doen. De jongeren willen graag wat anders en de tijd vereist aanpassing. Zullen we ons niet wat schikken naar de omstandigheden? Het gaat immers om het behoud van de religie? Waarom dan die strakke vormen en lijnen?” Hier dreigt een kloof te gaan gapen tussen de hartelijke gehoorzaamheid op de berg en het beleven in de laagte. Zij die van de berg afkomen, vinden in de vlakte niet dadelijk gehoor.

Ik kan dit wel doorgeven zonder commentaar. Pas deze gedachten eens toe op onze situatie. Het gaat hier dan niet alleen om Synode-arbeid, het gaat ook om praktische beoefening in het persoonlijke leven. De gemelde kloof wordt zo smartelijk voelbaar in het eigen hart.

Het bouwen kan zulke diepe teleurstellingen opleveren.

Dan komen de moedeloze momenten en de droevige indrukken. Toch zijn die tegenvallers zo heilzaam. Zonder deze zouden we gaan roemen in eigen werk. Dan hebben wij het zelf klaar. “En zouden we dan niet heimelijk onze naam erop schrijven? Dan zouden we ons willen laten fotograferen; ‘onze’ kerk en wij ervoor”. Maar dan kwamen we met de kerk niet in Romeinen 7”.

Nog eens een citaat: “Deze gebondenheid aan de berg maakt de kerk conservatief. De massa kan haar dan niet volgen. Nu alles in de crisis is gaan er stemmen op dat ook de kerk zich zal bezinnen op een nieuwe vorm van leven. Elke kerk kan dit, behalve de Kerk des Heeren”. We treffen hier de lijn aan die altijd in onze kerken gegolden heeft. En bedenk dan ook dat het in die dagen om andere dingen ging dan nu. Toen geen invloeden van een moderne aanpassing inzake schriftgezag en leer; deze bestonden toen in de huidige vorm absoluut nog niet. Het ging toen meer over zaken als verbondsupvatting en heilsordelijke beleving.

In het slot komen de zaken terug in persoonlijke vorm. Het was voor Mozes diep pijnlijk toen hij, komende van de berg, de feestroes rond het gouden kalf ontmoette.

En zo eindigt de preek niet in een stemmige vergadering achter Synodetafels, waar alles soms toch makkelijker lijkt dan “in de vlakte”. Want het komt tenslotte neer op persoonlijke bekering. : “Broeders, wie zijn wij? Waren wij van nature geen bouwers van satans glorie? Wee ons als we dat niet beseffen. Laat ons onze wegen onderzoeken en doorzoeken en laat ons wederkeren tot de Heere. Wij verkeren te weinig op de berg; we bedoelen te veel onszelf”.

Een mooi en sprekend beeld van Lodensteyn onderstreept dit alles. Het is het beeld van de cirkel, die slechts één middelpunt heeft. Vanuit de omtrek zijn er veel lijnen te trekken, die allen naar het middelpunt voeren en deze lijnen snijden elkaar niet.

Voor ons rest de toepassende vraag: vertoont de kerk van nu nog gelijkenis met het voorbeeld op de berg? Beseffen we toch dat de Heere dit model tekent in Zijn Woord. Daarin heeft verzoening de centrale plaats. U hebt misschien ook gedacht rond de brand van de Notre Dame, dat die verwoeste kerk een beeld is van de kerk van nu. Wat waren de mensen in Parijs bewogen met dit machtige bouwwerk. Eeuwen geleden zullen de bouwers ook uitwendig iets hebben willen vertolken van het voorbeeld op de berg. Maar een geestelijk uitgebrande kerk, rond het altaar der verzoening, vertoont nog een droeviger aanblik. Zo moeten we steeds weer het voorbeeld uit Gods hand ontvangen. En ieder ziet dat niet, het is niet ieder gegeven. Alleen zij verstaan het, die op de berg, rond het kruis verkeren.

Ds. P. Roos

Vergeving

Ik zal nu proberen een vraag te behandelen naar aanleiding van de volgende situatie. Een kerkelijk persoon doet actief mee in de kerk, doet belijdenis en gaat aan het Avondmaal. Maar hij raakt in een depressie en stopt dan met de kerkgang, het bijbel lezen en gebed. Daarna distantieert hij zich van zijn gemeente uit boosheid, hij is boos op God, onder andere omdat hij depressief is geworden. Daarover krijgt hij een schuldgevoel. Na een maand of twee komt hij tot inkeer en begint weer met bijbel lezen, bidden en de kerkgang. Dan komt de vraag op hem af of hij nu mogelijk niet de onvergefelijke zonde heeft gedaan. Het is immers moedwillige ongehoorzaamheid geweest. Naar zijn gevoel heeft hij kostbare genadetijd verspeeld.

Het is inderdaad erg waartoe een mens in staat is. Elke zonde is erg. Temeer omdat er geen enkele reden voor is. Dat is het onlogische van de zonde. We zondigen tegen een goed en goeddoend God. Er zit moedwilligheid in de zonde. Er zit vijandschap in de zonde. En onwetend zonde doen verdraagt onkunde, en onkunde is ook zonde. We kunnen ook zondigen uit ergernis over Gods weg met ons. We worden bijvoorbeeld depressief, zien daarin Gods slaande hand en gaan uit nijd terug slaan en bidden daarom niet meer en gaan niet meer naar de kerk. We menen zo God te treffen, al treffen we alleen onszelf maar, maar dat zien we niet. De ergernis tegenover de Heere vanwege een tegenslag (in dit geval depressiviteit) kan ook hoogmoed verraden. Ik leef toch goed, ik ga naar de kerk, dien de Heere, ga aan het Avondmaal en doe actief mee, en nu overkomt mij dit! Waar heb ik dat aan verdiend? We hebben misschien wel steeds in ons gebed gezegd dat we niets verdienen, maar we meenden er niets van. We worden boos om een tegenslag. Nu weet ik natuurlijk niet of alles wat ik nu aan zonde schets, ook zo door onze vragensteller wordt ervaren. Ik ken hem niet. Maar ik wil wel duidelijk maken dat we zondaren zijn die bij God in de schuld staan; of dat nu in ons uiterlijk gedrag duidelijk blijkt of niet. Want we kunnen een leven lang als keurige kerkmensen leven, zonder ooit een spoortje liefde tot God in ons hart ervaren te hebben. Dat is ook zonde. Salomo zei: Geen mens is er die niet zondigt, 1 Koningen 7:46. De grote vraag nu is, of de ervaren zonde en schuld nu voor de Heere beleden is. Vragen om vergeving is een geloofsdaad. Het is niet God overhalen om je zonde te vergeven, maar geloven in vergeving. Ik geloof de vergeving der zonde. Waar grondt zich het geloof in Gods vergeving op? Op Gods toezegging en belofte. Als voorbeeld noem ik Psalm 86 vers 5: "Want Gij HEERE zijt goed en gaarne vergevende en van grote goedertierenheid allen die U aanroepen, HEERE!".

David noemt in dit vers tot twee maal toe de heerlijke verbondsnaam van God: HEERE. De God Die trouw is. Zijn verbond houdt. Zijn Woord vervult. En goed is voor in zichzelf slechte mensen! Die goed is om Christus' wille, Die het Lam Gods is. En Wiens bloed ons reinigt van alle zonde! Schuld belijden voor de Heere is een geloofsdaad, zei ik. Er is geloof in Christus, Zijn offer, Zijn liefde, Zijn gewilligheid. Men geeft Zich over aan Hem zoals de vrouw "die een zondares was", Lukas 7. Zij knielde aan Jezus voeten neer,

omdat zij geloofde dat Hij haar niet verstoten zou. En haar geloof heeft haar behouden, zegt de Heere Jezus.

Nu kan de gedachte opkomen de zogenaamde onvergefelijke zonde gedaan te hebben. Die gedachte kan opkomen uit depressiviteit. De duivel kan je ook met die gedachte plagen. Verder kan die gedachte ook uit onkunde voortkomen. Je denkt dan bijvoorbeeld dat er geen vergeving is omdat je altijd weer zondigt en onverbeterlijk bent. Je ziet dan niet dat God niet alleen zondige daden vergeeft, maar ook je zondige natuur, waaruit alle boze daden voortkomen. Zo groot is Gods vergevende zondaarsliefde nu: Het bloed van Christus dekt alle zonde, dus ook mijn zondige aard. Lees daarover eens na wat de Catechismus zegt in Zondag 21, vraag en antwoord 56.

Wie daar in het geloof oog voor krijgt gaat de zonde werkelijk haten en vlieden en gaat liefde krijgen voor de Heere, "Die al uw ongerechtigheid vergeeft", Psalm 103: 3.

Het is goed de zonde te leren zien in zijn ware aard. Dan zul je echt verwonderd raken over de grootheid van Gods genade en de kracht van Jezus' bloed!

Waarom ken je de man die echt de onvergeeflijke zonde heeft gedaan? Zeker aan onverschilligheid. Hij maalt niet om de zonde en maalt niet om vergeving. Hij maalt niet om God en maalt niet om zijn verlorenheid. Het is het gevolg van een vreselijk proces van verharding. Waaraan de Heere je kan overgeven bij volharding in het kwaad. Volharding in het kwaad leidt tot verharding in het kwaad. En al is er niemand zo vergevengedzind dan de Heere, wie zijn zonde niet belijdt en laat zal geen barmhartigheid geschieden!

Als er bij de betrokken persoon meer vragen zijn hoor ik het wel. Maar ik denk dat ik wel een beetje richting aan zijn denken gegeven heb, en wat ik nu maar hoop, dat de Heere Zelf antwoord geeft op je vragen. Denk nooit klein van de Heere. Denk maar klein van jezelf, dat is beter. Denk altijd groot van de Heere. En vraag ook maar om bewaring voor de zonde. Als je maar niet denkt dat je bij een zondeval God de schuld kan geven omdat Hij je niet bewaard heeft! Als de Heere Zijn zondaarsliefde in je hart uitstort word je bewaard voor de zonde en ga je Jozef begrijpen, die bij een grote verleiding eens uitriep: Zou ik zulk een groot kwaad doen en zondigen tegen God? Ik kan nog wel even doorgaan, maar ik houd het hier maar even bij.

*Met een hartelijke groet van
Ds. K. Hoefnagel*

Christus en de bezetene van Gadara (6)

En die ze weidden, ziende hetgeen geschied was, zijn gevlucht, en heengaande boodschappen het in de stad en op het land. En zij gingen uit om te zien hetgeen geschied was, en kwamen tot Jezus, en vonden den mens van welken de duivelen uitgevaren waren, zittende aan de voeten van Jezus, gekleed en wel bij zijn verstand; en zij werden bevreesd. (Lukas 8:34-35)

Veel gebeden in Gadara

In de geschiedenis van de ontmoeting tussen Christus en de bezetene van Gadara lezen we over heel wat verschillende gebeden. Telt u ze maar eens op en leg er uw eigen gebeden eens naast!

We lezen ook over heel wat verschillende mensen. In vers 34 wordt de aandacht gericht op een groep mensen van wie we nog niet eerder gehoord hebben: de zwijnenhoeders. Mannen uit de stad Gadara of het omliggende land. Misschien wel van heidense afkomst. En als ze Joodse wortels hadden, waren ze wel zo heidens geworden dat ze er geen enkel bezwaar in zagen om er dag in dag uit op uit te trekken met een kudde onreine zwijnen.

In de tredmolen van hun eentonig bestaan is vandaag iets opmerkelijks gebeurd. Want zojuist hebben ze gezien hoe de bezetene van Gadara – naar alle waarschijnlijkheid hebben ze hem wel gekend – luid schreeuwend en dreigend afstormde op een groepje mannen dat met hun schip aanmeerde. Ze hebben ook gezien, hoe plotseling een zekere rust over die bezetene is gekomen. Ze hebben hem zien neervallen aan de voeten van één van de mannen. Kort daarna hebben ze gezien hoe de onrust die eerst zichtbaar was bij de bezetene, plotseling over de dieren kwam die zij aan het hoeden waren. En voordat ze het konden beletten, zijn de varkens gaan rennen en vanaf de steile in het meer gestort en daar verdronken.

Komen tot Jezus

Als ze dat zien, bedenken ze zich geen

moment. Onmiddellijk slaan ze op de vlucht; weg van deze plaats! Als ze in Gadara aankomen, berichten ze in de straten van dat stadje en ook bij de boerenhoeven die buiten het stadje liggen, wat er gebeurd is. De nadruk in hun bericht zal wel gelegen hebben op het feit dat de varkens allemaal verdronken zijn en dat hen geen blaam treft. Dat dit alles gebeurd is buiten hun verantwoordelijkheid om.

Op dat bericht loopt de hele bevolking van Gadara – vers 37 spreekt over *‘de gehele menigte van het omliggende land der Gadarénen’* – uit in de richting van het meer. Als ze na enige tijd aankomen op de plaats waar het wonder is gebeurd, zien ze daar allereerst de Heere Jezus. Er staat zelfs: *‘zij kwamen tot Jezus’*. Toch gaat hun aandacht niet allereerst naar Hem uit. Want Hij is voor hen een Onbekende.

Laten we nooit vergeten, dat de Bijbel ons verschillende vormen van ‘komen tot Jezus’ tekent, en dat niet ieder komen tot Jezus zaligmakend is! Het is nodig om *als een arme zondaar met erkenning van onze schuld en strafwaardigheid* tot Hem uit te gaan. Van nature ontbreekt ons die gestalte. Wat ons ontbreekt, wil de Heere echter in de weg van het gebed uit genade schenken. Veracht die gave van God echter niet door te denken dat u wel ‘zonder kunt’.

Aan de voeten van Jezus

We keren terug naar de zwijnenhoeders. Wie zij wel kennen, is de ex-bezetene. Die man die uit hun stad afkomstig was, en die ze hebben geprobeerd te binden met armkettingen en voetboeien. Maar het lukte niet, want hij beschikte over duivelse kracht. Altijd weer wist die man zijn banden te verbreken en zwierf hij in de omgeving rond. Die man die ze niet anders kenden dan schreeuwend, tierend, zichzelf verwondend, zien ze nu zitten aan de voeten van Jezus.

‘Aan de voeten van Jezus’ – wat betekenen die woorden? De uitdrukking ver-

wijst naar de positie van een leerling. Want in de tijd van het Nieuwe Testament was het zo, dat een leermeester gewoonlijk op een stoel of een andere verhoging zat, terwijl zijn leerlingen op de grond aan zijn voeten zaten te luisteren. Zo lezen we bijvoorbeeld van Paulus, dat hij onderwezen is aan de voeten van Gamaliël. Als de ex-bezetene nu aan de voeten van Christus zit, betekent dat dus: Hij is verlangend om onderwijs te krijgen van de Heere Jezus. Hij neemt de plaats is van een luisterende leerling. En tegelijk zoekt hij ook letterlijk de laagste plaats. Zoekt ú die plaats?

Kleding

Er is nog iets dat opvalt. Dat is dat deze man weer gekleed is. In vers 27 lezen we: *‘en hij was met geen klederen gekleed’*. Zo was het toen hij door de duivel bezeten was. Toen was de macht van de duivel ook zichtbaar aan de buitenkant van zijn leven. Hij zwierf daar rond, zonder kleding. Onbeschermd tegen de koude en de regen, onbeschermd tegen de blikken van een ander.

Maar nu zit hij gekleed. Waar dat kleed precies vandaan kwam, staat er niet. Misschien was er wat kleding aan boord van het schip. Hoe het ook zij, de zorg van Christus reikt zo ver, dat Hij deze man ook van kleding voorziet. Daarin spreekt Zijn wonderlijke zorg. Het doet ons denken aan die ontroerende passage uit Genesis 3, waar we lezen: *‘En de HEERE God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen en toog ze hun aan’*. In Zijn wonderlijke zorg schenkt de Heere de mens kleding. Met vier bedoelingen, zo leert de Bijbel ons. Maar daarover Deo volente een volgende keer.

Ds. A.J.T. Ruis

Heilig leven (5)

De eis tot een heilig leven. De Heere laat er in Zijn Woord geen twijfel over bestaan. Vorige keer bezagen we op dit punt het Oude Testament. Als ze ergens voor geijverd hebben, de profeten, dan was het voor een leven – persoonlijk en als volk van God – in het spoor van Gods geboden. Niet slechts uiterlijk, maar vanuit een hartelijke betrokkenheid op de Heere en Zijn dienst. “Nu dan, Israël, wat eist de HEERE uw God van u, dan de HEERE uw God te vrezen, in al Zijn wegen te wandelen en Hem lief te hebben, en de HEERE uw God te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel” [Deut.10: 12]. “Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is. En wat eist de HEERE van u, dan recht te doen en weldadigheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God” [Micha 6: 8].

Zou dat in het Nieuwe Testament anders zijn? Ondenkbaar. We behoeven elkaar slechts te herinneren aan de woorden van de Heere Jezus. In Zijn eerste openbare prediking, de zogenaamde Bergrede, stelt Hij Zijn discipelen onder een gewichtige claim. “Gij zijt het zout der aarde!” en “Gij zijt het licht der wereld!” Opmerkelijk dat de Meester het zegt op deze wijze. Niet in de vorm van een gebiedende wijs, maar bijna als een constatering. Tegelijkertijd legt Hij er een hoge roeping in. Dat blijkt wel als de Heere Jezus erop laat volgen: “Laat uw licht alsoz schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader die in de hemelen is, verheerlijken” [Matth. 5: 13-16].

De roeping om heilig te leven, krijgt een extra klem wanneer daaraan de voorbeeldfunctie verbonden wordt. Het leven in de weg van Gods geboden is niet alleen heilzaam voor jezelf, maar zal ook mijn naaste de weg naar de Heere wijzen. Boven alles zal het tot verheerlijking van de Heere zijn. In het vervolg van deze hoofdstukken hekelt de Heere Jezus de schijnheilige levenswijze van veel van Zijn volksgenoten. Concreet wordt het als Hij de praktijk

van aalmoes geven, bidden en vasten daarbij aan de orde stelt. Het hoge belang van dit alles geeft Hij aan met de vermaning: “Niet een ieder die tot Mij zegt: ‘Heere, Heere!’ zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die doet de wil van Mijn Vader die in de hemelen is.” [Matth. 7: 21]. Deze voorbeelden uit de mond van de Heere Jezus zouden met vele te vermeerderen zijn.

Ook de brieven van de apostelen geven veel voorbeelden van vermaningen, gericht op de praktijk van een godzalig leven. Doorgaans vinden we die tegen het slot van elke brief. Een enkel voorbeeld. Aan de Romeinen: “Ik wil dat gij wijs zijt in het goede, doch onnozel (= oprecht) wat het kwade betreft” [16: 19]. Aan de Korinthiërs: “Voorts broeders, zijt blijde, wordt volmaakt, zijt eensgezind, leeft in vrede...” [2 Kor. 13: 11]. Aan de Galaten: “Draagt elkanders lasten en vervult alzo de Wet van Christus” [6: 2]. Aan de Kolossenzen: “Uw woord zij te allen tijde in aangenamenheid, met zout besprengd, opdat gij moogt weten hoe gij een iegelijk moet antwoorden” [4: 6].

Ook vermanende woorden van de apostel Paulus in zijn eerste brief aan de gemeente van Thessalonica. Die brief staat in het teken van de verwachting van Christus’ wederkomst. Wie het leven van de hoop leeft, zal echter ook voorzichtig wandelen; dat kan niet anders. De christenen die door Gods genade delen in de zalige toekomst die wacht, die moeten heilig en onergerlijk leven. Adeldom verplicht. Wat de apostel in hoofdstuk 4 van zijn brief schrijft, lijkt erop te wijzen dat het hieraan ontbrak onder de Thessalonicenzen. Vandaar dat Paulus op de verplichting tot een heilig leven in deze brief flinke nadruk legt.

Kennelijk schortte er het een en ander aan de onderlinge verhoudingen. Aan het slot van hoofdstuk 3 spreekt Paulus de wens uit dat de Heere hen overvloedig maakt “in de liefde jegens elkander en jegens allen.” Hij voegt eraan toe: “opdat Hij uw harten versterke om

onberispelijk te zijn in heiligmaking voor onze God en Vader, in de toekomst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.” Het staat alles onder de spanning van de eeuwigheid. Hoe we leven, is niet onverschillig met betrekking tot onze eeuwige toekomst. Als Christus daadwerkelijk verschijnt, hoe zal Hij ons dan aantreffen? Het is ontroerend om te ontdekken hoe de apostel zijn lezers met allerlei motieven aanspoort tot een heilige wandel en onderlinge liefde. Hij verwijst hen naar eerdere aansporingen die hij hun gaf. “Voorts dan broeders, wij bidden en vermanen u in de Heere Jezus, gelijk gij van ons ontvangen hebt, hoe gij moet wandelen en Gode behagen, dat gij daarin meer overvloedig wordt. Want gij weet welke bevelen wij u gegeven hebben door de Heere Jezus.” Ze kunnen het weten, de christenen van Thessalonica, en hij zegt het nog eens, wat de wil van God is: hun heiligmaking. Dit gezegd hebbend wijst hij op verschillende concrete geboden. Het zal in de dagelijkse praktijk moeten blijken!

Het bovenstaande betreft maar enkele vrij willekeurige voorbeelden van vermaningen tot een heilig leven. Niet alleen in de bedeling van het Oude Testament, maar niet minder onder het Nieuwe Testament klinkt het vermaan: “Zijt heilig, want Ik ben heilig! Gelijk Hij die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gij zelf heilig in al uw wandel” [1 Petr. 1: 15, 16]. Het is een vermaning met de meest ernstige klem, de eeuwigheidsernst: zonder heiligmaking zal niemand de Heere zien! [Hebr. 12: 14].

ds. J.M.J. Kieviet

P E R S BERICHT

VERDER NA (EMOTIONEEL) OVERSPEL

Kees en Anja () zijn 17 jaar getrouwd en hebben drie kinderen. Ze zijn al jaren bevriend met een ander echtpaar, Karel en Marieke (*). Hun kinderen zijn van dezelfde leeftijd en het klikt goed tussen hen. De laatste tijd viel het Anja op dat Kees vaak met Marieke aan het appen was. Voorheen mocht ze altijd in zijn telefoon kijken, de laatste tijd mocht dat niet meer. Toen Kees een keer onder de douche stond en zijn telefoon beneden had laten liggen, heeft Anja in zijn Whatsapp contacten gekeken. Daar las ze het app contact tussen Kees en Marieke. Ze schrok enorm, want de gesprekken gingen niet alleen over koetjes en kalfjes, er waren ook seksueel getinte appjes bij. Toen Kees beneden kwam heeft Anja hem hiermee geconfronteerd. Een flinke ruzie volgde, daarna een periode van zwijgen. Uiteindelijk hebben Kees en Anja zich bij De Vluchtheuvel aangemeld.*

Overspel bestaat uit meerdere varianten. Fysiek overspel, waarbij er sprake is van lichamelijke intimiteit en emotioneel overspel, waarbij er sprake is van emotionele intimiteit. Beiden tasten de basis van het huwelijk aan en dat is 'vertrouwen'. In het huwelijk is het belangrijk dat man en vrouw zich veilig en vertrouwd voelen. Ze gaan er in een veilige relatie vanuit dat ze op elkaar kunnen bouwen en elkaar kunnen vertrouwen. Overspel bedreigt deze veiligheid en gooit alles overhoop. Niets is meer zoals het was en alles wordt onzeker.

Vragen

Anja ging zich afvragen of Kees wel echt van haar houdt. En of ze wel aantrekkelijk genoeg voor hem is. Ze wil verder met hem, maar niet op deze basis. Kees vraagt zich af hoe dit heeft kunnen gebeuren. Hij verwijt Anja dat ze er niet altijd voor hem was en eigenlijk wil hij een streep onder het gebeuren zetten en er niet meer over praten. Dat maakt Anja boos, want zij wil precies weten wat er gebeurd is en wat hij voor Marieke voelt. Ze bestookt hem met vragen. Kees wil er niet meer over praten en trekt zich terug.

Eenzaamheid

Tijdens de behandeling bespreken we met Kees en Anja hoe hun relatie is en was. Een belangrijke vraag is, hoe dit heeft kunnen gebeuren. Duidelijk moet zijn dat er nooit een excuus is voor overspel. Hoe moeilijk je relatie ook kan zijn, dat is nooit een reden om een relatie met een ander aan te gaan. Van veel echtparen, waar sprake is geweest van overspel, hoor ik dat ze al jaren langs elkaar heen leven. De opvoeding van de kinderen slokt veel aandacht op en beiden lijken geen verbinding meer met elkaar te kunnen maken. Ieder leeft op zijn eigen eilandje. Vaak zijn er ook spanningen op seksueel gebied. Eenzaamheid in het huwelijk is dan een feit. Kees merkte dat hij goed met Marieke kon praten en ze begrepen elkaar. En van het één kwam het ander.

Een wond

Er is iets ingrijpends gebeurd in je huwelijk als er sprake is geweest van overspel. Het is als het ware een grote wond. Het is belangrijk om goed voor deze wond te zorgen. Hoe beter wij er voor zorgen, hoe beter het geneest. Maar het litteken blijft! Kees wil er niet meer over spreken. Hij wil als het ware snel een pleister op de wond doen en er verder niets meer aan doen. Dat is niet goed. Dan gaat de wond ontsteken. Goede wondverzorging is eerst alle pus en viezigheid eruit halen (en dat doet pijn) en dan de wond laten genezen door er bijvoorbeeld zelf op te smeren. Goede wondverzorging is met elkaar in gesprek gaan, leren emotioneel verbinding met elkaar te maken en vanuit die verbinding toewerken naar herstel van de relatie. Hopelijk komt er dan ruimte voor berouw en voor vergeving. Berouw ten opzichte van God en van elkaar. Daarbij is het gebed belangrijk. Gebed van en voor de hulpverlener, maar ook het gebed van en voor het echtpaar. Als het pastoraat betrokken is, nemen we met toestemming van de hulpvragers contact met hen op om samen te werken.

Hulp zoeken is kracht

Hulp zoeken voor je relatie kan een grote stap zijn. Maar het is wel een belangrijke en noodzakelijke stap. Het is verantwoordelijkheid nemen. Je voelt je kwetsbaar, maar je bent sterk. Het huwelijk is door God gegeven en het waard om voor te vechten!

*) De namen zijn gefingeerd.

Joke Zwerus

Maatschappelijk werker

jczwerus@stichtingdevluchtheuvel.nl

STEUNBETUIGING

Het bestuur van Bewaar het Pand wil gaarne ook in ons blad een reactie geven op de lezing 'Crisis in de CGK' van prof. dr. H.J. Selderhuis. De Apeldoornse hoogleraar heeft gesproken over een crisis die zich in onze kerken voltrekt. Ons bestuur steunt van harte zijn visie op de situatie van onze kerken. Wij verkeren als kerken inderdaad in een ernstige impasse. Jarenlang werden plaatselijke gemeenten gefaciliteerd om verregaande samenwerking te zoeken met de GKV en de NGK. En dat terwijl de GKV zich steeds verder verwijderden van Schrift en Belijdenis. Het kon niet uitblijven dat ontwikkelingen binnen de Vrijgemaakte kerken zouden doorwerken in de zgn. samenwerkingsgemeenten. Dit voltrekt zich momenteel op grote schaal en met verregaande consequenties.

Er is ooit in ons blad geschreven over een man, die met zijn benen op twee verschillende schepen staat, terwijl het ene schip langzaam wegdrijft. Dat moet verkeerd gaan. Prof. Selderhuis heeft duidelijk en moedig uitgesproken dat wij als kerken ons moeten houden aan de gemaakte afspraken. Wie dat niet doet, stelt zich buiten het kerkverband. Wij zijn, ondanks de teleurstellende ontwikkelingen, dankbaar dat er overeenstemming is met de woorden van de inleider. Op die manier hopen we samen

te kunnen optrekken, met vele anderen, om de rechte weg te gaan.

We hopen en bidden dat de verschillende kerkelijke vergaderingen, die dezer dagen gehouden worden, mogen handelen in het belang van onze kerken en bovenal tot de eer des Heeren. Zo mogen we uitzien naar de komende Generale Synode.

Wanneer door prof. dr. A. Huijgen in zijn blog 'Eenheid' van 3 april jl. vooral opgeroepen wordt tot het voorkomen van polarisatie, zien we daarin – behalve het belang van voorkoming van polarisatie – tegelijk een groot gevaar. De posities van voor- en tegenstanders tegen de vrouw in het ambt (al lijken die termen te moeten worden ingewisseld voor een meer verhullend spreken) dreigen in de aanloop naar de synode gelijkgeschakeld te worden; een ieder heeft zijn beweegredenen en belangen. Het uitgangspunt lijkt hier te veel gezocht te worden in de nood van de samenwerkingsgemeenten, terwijl de bezwaren van de tegenstanders worden geassocieerd met 'beheersingsdrang uit wantrouwen' en denken vanuit 'onze bubbel'. Wat in de Christelijke Gereformeerde Kerken echter steeds bepalend is geweest, is niet het 'hoe lezen wij?', maar het 'alzo spreekt de Heere'! Van harte spreken we de wens uit dat de Heere ons zal bewaren bij de eenvoud van Zijn Woord en bij de brede traditie der eeuwen; onomwonden heeft de Kerk op grond van de Schrift altijd geleerd en gepraktiseerd dat het alleen mannen gegeven is een kerkelijk ambt te ontvangen. Dat moet ons veel te zeggen hebben! Moge de Heere wijsheid geven aan hen die op onze synode daar verantwoordelijkheden dragen.

Colofon

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand.

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,

Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978

E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116

E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 27,50,- per jaar. Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 30,- per jaar. Advertentietarieven op aanvraag. Contactadres Canada:

D. Kleinjan Tel. 905-627-8556 mail: bewaarhetpand@hotmail.com

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.

Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk

1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. donderdag 16 mei 2019. Kopij graag binnen donderdag 2 mei 2019.

Ontmoetingsdag

D.V. zaterdag 4 mei 2019 in de Christelijke Gereformeerde Kerk van Werkendam. Aanvang 's morgens half 11, 's middags half 2.

Spreekers en onderwerp:

1. Jakob als vreemdeling (Gen. 47) ds. A.J.T. Ruis
2. De pelgrimsreis van de vreemdeling (1 Petrus 1 en 2) ds. J.M.J. Kieviet
3. Het kompas van de vreemdeling (Psalm 119) ds. W.L. van der Staaij
4. Het vaderland van de vreemdeling (Hebr. 11) ds. A. van der Zwan

Prof. W. H. Velema

Op de leeftijd van 89 jaar is overleden prof. W. H. Velema. Vele jaren is hij hoogleraar geweest in Apeldoorn en hij heeft ook veel mogen betekenen buiten onze kerken, vooral op ethisch gebied. Met dankbaarheid denken we terug aan datgene wat hij heeft mogen doen in en buiten onze kerken en we wensen de familie Gods nabijheid toe in het verwerken van het verlies. De Heere lere jong en oud alzo de dagen tellen dat een wijs hart bekomen mag worden.

Ds. K. Hoefnagel

Ds. K. Hoefnagel heeft 2e Paasdag afscheid genomen van de gemeente van Meerkerk in verband met zijn emeritaat. De kerk van Noordeloos was geheel gevuld. Op de hem eigen wijze hield hij zijn afscheidspraak over 2 Timotheüs 2:8 'Houd in gedachtenis dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zaden Davids, naar mijn Evangelie.' We wensen ds. Hoefnagel en zijn vrouw van harte Gods zegen toe in deze nieuwe levensfase. Het nieuwe adres van ds. Hoefnagel is: Waterwegstraat 64, 3363 CT Sliedrecht, tel. 0184- 745747. Mailadressen ds.hoefnagel@gmail.com riahoefnagelsneep@gmail.com

Bezorging en verschijningsdatum

Met ingang van dit nummer van Bewaar het Pand zal de bezorging plaatsvinden via RD distributie en de verschijningsdatum verschuift dan naar de donderdag.

Ambtsdragersconferentie

D.V. Zaterdag 15 juni zal er 's morgens weer een ambtsdragersconferentie gehouden worden. Prof. A. Baars zal spreken over de reformatische visie op de kinderdoop.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

**ONTVANG GRATIS
EEN HERDENKINGSBOEK
VAN DE HEIDELBERGSE
CATECHISMUS!**

Bent u nog geen nieuwsbrieflezer of donateur van onze Stichting? Meld u aan via www.svvhed.org en ontvang dit geschenk!

Of mail voor informatie en/of presentatie info@svvhed.org

Voor giften: NL35 ABNA 0548 9879 20

De Verrassing
Bungalowpark

Welkom terug op ons park!

Al 60 jaar verrassend op Texel!

www.deverrassing.nl | 0222 31 89 06

Steun het evangelisatiewerk in Gent
en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be

Telefoon (0032)92230560

Mooi vakantie-appartement in Hoog Sauerland.
www.huizesolagratia.net

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar
(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje "Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegrafenissen.nl
info@vanstaverenbegrafenissen.nl

HARKES
Begrafenissen

Persoonlijke zorg voor uw begrafenis

Dokter Hamburgerlaan 59
2771 JR Boskoop

www.harkesbegrafenissen.nl

Wij verzorgen alleen begrafenissen

0172 - 21 21 22

UITNODIGING
D.v. vrijdag 24 mei 2019
Gereformeerde Gemeente Dordrecht
Mauritsweg 286 - aanvang 19.30 uur

Troost uit het Woord
in tijden van verdriet

Spreker: ds. J. Joppe

Reformatische vereniging voor ouders bij wie tijdens de zwangerschap of kort na de geboorte kind(eren) zijn overleden

In de knop gebroken

www.indeknoopgebroken.nl tel: 06-49 49 94 99

Begrafenisonderneming de Jongh

Voor een waardige en stijlvolle verzorging van alleen begrafenissen

Hardinxveld-Giessendam 0184 - 61 11 54	Dordrecht e.o. 078 - 641 27 40	Waardenburg 0418 - 65 20 39
--	--	---------------------------------------

 H. de Jongh	 D.D.E. Meliester	 M.K. Ligthart	 A.J. van Lieburg
--	---	--	---

Dag en nacht persoonlijk bereikbaar.

www.begrafenisondernemingdejongh.nl